

ביצה לט. (משנה ראשונה) עד לט: (משנה)

ביאורים

קלבון: בזמן שבית המקדש היה קיים, היה חייב כל אדם מישראל לתת מחצית השקל בכל שנה לצורך קרבנות ציבור. חכמים תיקנו כי בנוסף למחצית השקל יש לתת לבית המקדש עוד סכום קטן כדמי פריטה. תוספת זו נקראת קלבון. יש אומרים, כי כל אדם שנותן מחצית השקל חייב להוסיף קלבון; ויש אומרים - וכן הלכה - כי אדם שנותן מחצית השקל במטבע אחד אינו חייב להוסיף קלבון, ורק כאשר שני אנשים נותנים שקל שלם בעבור שניהם, הריהם חייבים בקלבון, שמכיוון שאם היו באים לפרוט את המטבע לשני חצאים היו צריכים לשלם לשולחני קלבון כדמי פריטה, משום כך מחוייבים הם לתת את שכר הפריטה לבית המקדש.

ברייתא

הבדלים נוספים

של ע"ז:
גחלת: אסורה.
שלהבת: מותרת.

המודר הנאה מחבירו:
מגחלתו: אסור להנות.
בשלהבתו: מותר להנות.

ע"ז מאוסה ואנשים מתרחקים ממנה - לכן לא גזרו חכמים שתהיה אסורה כפי שגזרו בשלהבת של הקדש.

משנה

הבדלים בין גחלת לשלהבת:

תחום שבת:
גחלת: כתחום בעליה.
שלהבת: ללא הגבלה.

איסור מעילה (אם הן של הקדש):
גחלת: מהתורה.
בשלהבת: מדרבנן בלבד.

המוציאה בשבת לרה"ר?
גחלת: חייב
בשלהבת: פטור.

הפטור על הוצאת שלהבת:
הוציאה לבד (נפח בשלהבת והפריחה לרה"ר) - פטור
הוציאה עם חפץ נוסף (קיסם או חרס) - חייב (גם אם אין שיעור בקיסם או בחרס)

משנה

תחום המים שבבורות הבאים:

בור של יחיד: כתחום בעליו.

בור של אנשי העיר: כתחום אנשי העיר.

בורות שנעשו לצורך עוברי דרכים: כתחום הממלא.

המשנה עוסקת בבורות שהמים בהם מכונסים.
כשהמים זורמים: כל אחד יכול להוליכן להיכן שירצה.

מילא מים מבור (של צורך עוברי דרכים) עבור חבירו

ר"נ: תחום המים כתחום חבירו.

ר"ש: תחום המים כתחום הממלא.

הסבר המחלוקת

אפשרות א'

נחלקו מה מעמד מי הבור:

רב נחמן: שותפים. (ונחשב שמילא מים עבור חברו בשליחותו)

רב ששת: הפקר. (והמגביה מציאה לחברו קנה המגביה)

אפשרות ב'

נחלקו מה דין המגביה מציאה לחברו (כולם מודים שהבור הפקר):

רב נחמן: קנה חברו.

רב ששת: קנה המגביה.

קושיה על הדחיה:
אולי זהו בור שותפין,
ומותר לשתות מדין
ברירה (וברחיצה אסור)
דחיה לקושיה:
לדעת ר"נ אין ברירה.

דחיה:
בנדרים נקבע שהמודר הנאה מחבירו
רשאי להנות מבור כזה.
מכאן שזה אינו בור השותפים

המקור לכך שר"נ סובר שאין ברירה:

האחים שחלקו בירושת אביהם - אפילו
אם חלקו כמשפט הירושה לכל אחד
חלק בכל מין ומין,

ר"נ: דינם כלקוחות.

רב ענן: דינם כיורשים, כי יש ברירה.